

HRIȘCA

Polygonum fagopyrum L., Familia Polygonaceae

AMPLASAREA CULTURII

Hrișca poate fi cultivată pe soluri mai slabe. În România suprafețele cu hrișcă sunt foarte mici, cultivându-se izolat în zona de nord a Moldovei. Bune premergătoare pentru hrișcă sunt: secara de toamnă, cartof, in pentru fibră.

FERTILIZAREA

Hrișca reacționează foarte bine la îngrășăminte, întrucât are rădăcini mai mici dar consumă multe elemente nutritive. Pentru fiecare 100kg semințe + producția aferentă de tulpini, hrișca consumă: 4,4 kg azot, 2,5-3kg P₂O₅ și 7,5 kg K₂O.

LUCRĂRILE SOLULUI.

Arătura se execută, toamna, imediat după eliberarea terenului de către planta premergătoare la 25-30cm adâncime.

Pregătirea patului germinativ urmărește nivelarea terenului și realizarea unui strat de sol afânat și mărunțit pe adâncimea de semănat printr-un număr cât mai redus de treceri pe teren.

SĂMÂNȚA ȘI SEMĂNATUL

Epoca de semănat corespunde perioadei când în sol la adâncimea de 10cm se stabilizează la 12-15⁰C.

Semănatul se realizează la distanța diferite. Dacă se dorește efectuarea unor prașile atunci distanța între rânduri este de 45cm, folosindu-se 45-60 kg sămânță/ha. Dacă distanța între rânduri este de 15cm cantitatea de sămânță utilizată va fi de 80-100 kg/ha.

Adâncimea de semănat este de 4-5cm pe solurile mai grele și 6-8cm, pe solurile ușoare.

LUCRARILE DE INTREȚINERE A CULTURII

După semănat este necesar tăvălugitul, mai ales când umiditatea solului este scăzută.

Grăbirea răsării, care se obține prin această lucrare, ferește hrișca de îmburuienare.

Creșterea plantelor de hrișcă este intensă, chiar de la începutul perioadei de vegetație, având loc înăbușirea buruienilor. Dacă este semănată în rânduri apropiate se plivesc

buruienele manual, dacă a fost semănată la 40-45cm, se efectuează prașile manuale sau mecanice.

Instalarea stupilor pe margine, aproape de lanul de hrișcă asigură o bună polenizare și obținerea unei cantități mai mari de semințe.

RECOLTAREA. Producția cea mai ridicată se obține la recoltare când 2/3 din semințe au căpătat culoare brună, deci au ajuns la coacere. Întârzierea recoltării peste faza când 2/3 din boabe sunt brune, duce la pierderi însemnate prin scuturare. Se scutură mai ales primele fructe care s-au format, deci fructele cele mai valoroase. În cazul recoltării la coacere completă, pierderile se ridică la 20-30%.

Înmulțirea populațiilor de hrișcă.

Pentru obținerea unei populații care să respecte structura genetică originală este necesar să se semene în spații izolate. Acest lucru semnifică faptul că fiecare populație trebuie semănată la o distanță de 700m față de altă cultură de hrișcă.

Lucrările de îngrijire și distanțele de semănat sunt la fel ca pentru consum. Recoltarea se realizează la momentul optim, când umiditatea semințelor nu este mai mare de 20%. Se aleg semințele cele mai mari. Se pun la uscat în podul casei, iar primăvara, înainte de semănat se aleg semințele mari, sănătoase.

Bibliografie

Bîlțeanu Gheroghe, 2003, *Fitotehnie*, Editura Ceres, Bucuresti, vol. 1, pag. 402-406;
Ion Gologan, Alexandrina Dornescu, 1981, *Curs de ameliorarea plantelor*, Institutul Agronomic „Ion Ionescu de la Brad Iași”, pag. 310.

Persoane de contact:

Tehnologii de cultură - Danela Murariu (dmurariu@suceava.astral.ro)

Tratamente fitosanitare – Domnica Daniela Plăcintă (domnica.placinta@svgenebank.ro)